

— Добрѣ заварилъ, граблива птицо въ чуждо гнѣздо! отгѣвори Борисъ, кой-то още помнаше Цимисхія, като потъкливъ робъ на царицѣ Теофаниѣ.

— Иди на Цариградъ, тамъ ся още цѣлты твои-тѣ играчки, рече Цимисхія, сръдито поглѣднѣ Бориса, и завчасъ заповѣда да испратѣтъ царь-атъ, неговѣ-тѣ челядь и брата му Романа на Цариградъ.

Гръци-тѣ вече бѣхѣ призели Прѣславъ. На едно мѣсто въ град-атъ трам бой-атъ отъ какъ ся зора зазори доде звѣзды истекохѣ. Нѣколко хыляды Руси бѣхѣ истласканы въ едно тѣсенѣ улицѣ, и ся боряхѣ юнашкы. Тѣ като косари врѣвахѣ напредъ и устилахѣ земѣ-тѣ съ лѣшовы. Тѣ съсыпахѣ Гръци-тѣ и гы истласкахѣ до полянѣ-тѣ, и тамъ обиколены отъ сичкы страны, тѣ си очистихѣ пѣть кѣмъ царевы-тѣ дворовы, влѣзохѣ вѣтрѣ, затворихѣ и затрупахѣ врата-та и изсѣкохѣ сичкы-тѣ Гръци, кои-то ся бѣхѣ вече намѣстили въ дворовы-тѣ.

Лесно бѣше на Руси-тѣ да забранѣтъ высокы-тѣ стѣны на дворовы-тѣ, але до стѣны-